

наряду із грошима та цінними паперами виділити віртуальні активи як особливий вид речей, майна.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний Кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 40-44. ст. 356. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#n1145>
2. Проект Закону про віртуальні активи. URL: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=69110
3. Смирнова Т. С. Игровые объекты MMORPG как вещи и объекты гражданских прав. Государство и право: теория и практика : материалы VI Междунар. науч. конф. (г. Санкт-Петербург, апрель 2020 г.). Санкт-Петербург : Свое издательство, 2020. С. 8-16.

Гончаренко Влада Олександрівна,

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ДИСКРЕЦІЯ ТА ШЛЮБНИЙ ДОГОВІР

Шлюбний договір викликає значний інтерес та чимало запитань як у юристів, так і осіб, які бажають укласти такий договір. Слід зазначити, що у законодавстві переважної більшості країн світу давно визнали доцільність існування інституту шлюбного договору. У різних країнах цей інститут має свої особливості, проте мета його існування єдина – надати подружжю достатньо широкі можливості для самостійного визначення своїх майнових відносин у шлюбі, щоб вони мали змогу, при необхідності, змінити режим майна, встановлений законом, який автоматично починає діяти з моменту укладання шлюбу. Не може бути винятком у вирішенні цієї проблеми і правова система України.

Законодавче визнання можливості укладення шлюбних договорів, які визначають правовий режим майна подружжя, свідчить про зростання приватноправових засад у сфері сімейних відносин, які завжди характеризувалися перевагою немайнових елементів над майновими і принципом мінімального втручання держави у сімейні відносини, а також добровільним та рівноправним характером шлюбно-сімейних зв'язків.

Аналізуючи зміст статей глави 10 Сімейного кодексу України шлюбним договором можна визнати домовленість осіб, які подали заяву про реєстрацію шлюбу, чи домовленість подружжя, що визначає майнові права й обов'язки подружжя, а також їх майнові права та обов'язки як батьків у шлюбі і (чи) у випадку його розірвання.

Шлюбний договір за своєю юридичною природою і правовими наслідками має низку особливостей. Проте яких-небудь положень, які б не вкладалися в конструкцію цивільно-правового договору, шлюбний договір не має. Отже, до нього можна ставити ті ж самі вимоги, які висуваються до інших договорів, тобто законність змісту, вільне волевиявлення сторін, належний суб'єктний склад, дотримання визначеної законом форми та ін. Особливий суб'єктний склад шлюбного договору не може заперечувати його договірну природу, адже в цивільному праві є чимало договорів з особливим суб'єктним складом (договори довічного утримання, договори за участю фізичних осіб – споживачів та ін.), що не виводить їх за межі цивільно-правового договору.

Шлюбний договір (контракт) за своєю природою є особливим різновидом цивільного договору, специфіка якого полягає, зокрема, в тому, що за своїм суб'єктним складом, який визначається СК України, він є сімейно-правовим, а предмет регулювання, основу якого складають відносини власності, має переважно цивілістичні риси.

Можливість застосування дискреції у сімейному праві не визначена у законі чи у судовій практиці. Стосовно кримінального судочинства у постанові Касаційного кримінального суду від 1 лютого 2018 р. роз'яснюється поняття судової дискреції (судового розсуду) як повноваження суду обирати між законними альтернативами. Такі повноваження суду мають виходити із цілей та принципів права, загальних засад судочинства, конкретних обставин ситуації, даних про особу винного, справедливості й достатності обраного покарання тощо.

Таким чином, главою 10 СК України передбачена **належна процедура визначення режиму майна, набутого під час шлюбу, яка встановлює межі втручання** держави в сферу приватного життя. Неврахування судом положень шлюбного договору при поділі майна подружжя порушує ст. 41 Конституції України та ст. ст.6, 627 ЦК України.

Крижна Валентина Миколаївна,

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного права
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

ОНОВЛЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ЩОДО ДОГОВОРІВ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

На сьогодні договірним конструкціям щодо майнових прав інтелектуальної власності присвячені дві глави Цивільного кодексу України від 16.01.2003 року (далі – ЦК України): глава 75 «Розпорядження майновими